ÉRSEKVADKERT

VADKERTI HARANGOK

AZ ÉRSEKVADKERTI KATOLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG LAPJA
XXX. ÉVFOLYAM 8. SZÁM 2021. AUGUSZTUS (KISASSZONY HAVA)

Sziklára építeni

A tavasz folyamán fiatalokkal terveztük nyári kirándulásunkat. Az első kérdés természetesen az, hogy hová menjünk. Most még miénk az egész világ vagy legalábbis Magyarország. Most még gondolatban bárhová mehetünk, bármilyen elérhető úti célt választhatunk. De ha meghozzuk döntésünket, akkor azon már nem fogunk változtatni, mert ennek megfelelően szervezzük az utazást, az étkezést és a napi programot. Most még többféle lehetőség közül választhatunk. Tervezhetünk kirándulást a hegyekbe, hajókázást a Balatonon vagy városnézést egy jelentősebb helyen. Aztán jöttek az ötletek, mindenki elmondhatta javaslatát. Végül döntöttünk: a Somló-hegyre megyünk kirándulni. Ettől kezdve már nem gondoltunk sem a Dunakanyar látnivalóira, sem a Mecsek magaslataira, mert idén a Somló-hegyre készülünk, de ez nem zárja ki, hogy jövőre felkeressünk más helyeket.

Amikor az ember házat épít, akkor az az első kérdés, hogy hová építse azt. Itt már nem kirándulásról van szó, komolyabb döntést kell hoznunk, mert a következő évben aligha fogunk más helyen új házat építeni magunknak. Nem csak azt kell kiválasztanunk, hogy hol szeretnénk élni, hanem olyan területet kell keresni, ahol a ház hosszú éveken át biztonságosan állhat. A folyók árterébe nem érdemes építeni, és vannak más kockázatos helyek is. Nem érdemes semmibe vennünk vagy lekicsinyelnünk a természet erőit, amelyek bizony könnyedén elpusztíthatják azt az épületet, amelynek nincs szilárd alapja.

Erre utal Jézus példabeszéde is a mai ünnep evangéliumában. A bölcs ember sziklaalapra építi házát, otthonát, s az biztosan áll a természet viharaiban. Az ostoba homokra épített, s házát könnyedén elsodorta az első szélvihar. Életünkkel kapcsolatban komolyabb a döntés, mint egy kirándulás vagy egy házépítés esetében. Gyermekként álmodozunk, fiatalként tervezgetünk. Aztán egyszer döntenünk kell. Ha jól döntöttünk, életünk hivatása lehet az a mesterség, amit választottunk. Ha rosszul döntöttünk, esetleg új szakmát kell tanulnunk néhány év múlva. Választásunk, döntésünk mögött ott húzódik a kérdés, hogy mire akarjuk használni egyetlen életünket. Csak magunknak akarunk gyűjtögetni? Csak élvezni akarjuk az életet? Vagy esetleg mások javát akarjuk szolgálni, mások életét akarjuk jobbá tenni? Milyen elvek, eszmények vezetnek minket céljainkban? És gondolunk-e a földi élet utáni lehetőségekre? Aki felteszi magának ezeket a kérdéseket és választ is ad rájuk, még ennél is nagyobb léptékekben gondolkodhat. Ha már biztos alapra építette egyéni életét, elgondolkodhat azon, hogy a közösségi életnek is sziklaalapot kell választani.

Szent István király 1000 esztendővel ezelőtt ilyen mértékben gondolkodott, amikor nemcsak egyéni, személyes élete számára választotta irányelvnek a keresztény, a krisztusi tanítást, hanem azt akarta, hogy a magyar nemzet számára is Krisztus igazsága legyen a sziklaszilárd alap. Döntésének helyességét a történelem igazolta, népünk kiállta az évszázadok viharait. Ez a tény azonban ne tegyen kényelmessé minket! A múlt tapasztalatai azt mutatják, hogy a házat, annak alapjait és falait szüntelenül erősíteni kell. Mert új viharok jönnek, új veszélyek közeledhetnek a jövőben. Ez a házunk, ez az otthonunk, ez az ország, Magyarország a hazánk. Ezt építsük, ezt erősítsük, amíg a földön élünk, s tegyük ezt annak reményében, hogy halálunk után otthonunk lesz a mennyben.

© Horváth István Sándor

Magyarok nagyasszonya

Égi lakhelyedből nézz le országodra, Szűz Mária:
s lásd, az mily ádáz harcok közt próbálja fenntartani
a régtől elfogadott rendet az Istenbe vetett hittel!
Ó, Patrona Hungarie, te tartasz meg minket, mint jel!

Te tudod, hogy milyen nehéz ma is a magyarnak sorsa:
borzalmas sátáni erők hajtanának a tilóba,
hogy életnedvünk folyassák, melytől részegek valának.
Ó, Magyarok Nagyasszonya, híveid érted kiáltnak!

Ezer éve, hogy királyunk eléd tette a nemzetet.
Ő is hitte, amit mi is: hogy nekünk kell a hit, s kereszt,
hogy nekünk csak Krisztus fiad hozhat reményt, üdvösséget.
Ó, mi anyánk, védelmezőnk, hogy védesz, ez nem kétséges!

Benned a terv áldott vala. Mater Dei. Szűz és anya!
Ha a magyar eléd térdel, annak mindig van nagy oka:
mert csak benned fogan meg a nemzet édes szárnyalása.
Ó, nemcsak sub rosa, de hogy szószólónk vagy, bárki látja!

Mi ma is pártfogásodért könyörgünk: szeresd a magyart!
Mi szablyánkkal védelmezzük a szent hitet, s erős a kard,
hiszen érted és Fiadért ölre megyünk sosem félve.
Ó, mi örök édesanyánk, Máriánk, tekints e népre!

Földi országodért te is folyamodj az Isten-Úrhoz,
mert a háború úgy szorít, a gonosz erő meg túl sok;
tombolnak az elemek itt, de ha te jössz, hogy védelmezz,
ó, szeplőtlen égi úrnő, a magyar név soká fenn lesz!

Istvánnal hát fohászkodunk lábaid elé lerogyva:
oltalmazni sose szűnj meg, te hozz áldást országunkra!
Maradj a mi örök őrzőnk, és mi megígérjük feléd:
Magyarok szent királynője, belőled sosem lesz elég!

(2021. augusztus 15., B.B.)

Mert szólnia kell

Idén július 15-18. között már a negyedik alkalommal adott otthont az Érsekvadkerti Kolping Erdei Ház a gitáros egyházzenei táborunknak. A 2021. évi tábor témája: a keresztény könnyűzene helye és szerepe a templomi liturgiában – az Isten méltó dicsőítése volt.

A témához kötődően a tábor pénteki napján Gégény István (dalszerző, kommunikációs szakember, a SZEMlélek értékmagazin szerkesztője) volt a vendégünk, akivel a dalok által kiváltott érzések/érzelmek mentén kíséreltük meghatározni az alkalmazandó dicsőítő énekek ismérveit. A dal legyen szent, művészi és egyetemes kritériumok rögzítésén túl kiemelésre került, hogy a szívünk legyen összhangban azzal, amit énekelünk, vagyis első sorban legyen igaz az ének, mert a jó ének bennünk is a jót hozza elő. Persze az elmélethez gyakorlat is társult, vendégünk néhány dalát és az általa írt misetételeket is megtanultuk.

Szombaton délelőtt a gitáros énekeket kötetbe rendező, a DÚR-könyvet gondozó Andrejszki Toma által vezetett szolgáló zenekar volt a vendégünk, akik dalokat játszva, azok előadói felépítésén keresztül mutatták be azt, hogy milyen módon lehet méltó az Istenhez a szolgálat. Azon túl, hogy velük is több dalt megtanulhattunk, megismerhettük az általuk alkalmazott szempontokat is, melyek közül többet (pl. Alleluja variációk) saját szolgálatunk során is alkalmazhatunk majd.

Mindezeken túl az idei táborban kiemelten fontos volt a közösségi kohézió és imaélet megerősítése, ezért a résztvevők – néhány kivétellel – az Érsekvadkerti Gitáros Énekkar tagjai voltak. Ezért szólt ez a tábor a közös játékok mellett a jövő lehetőségeiről és feladatairól is, valamint helyünkről a(z) (egyház)községben. Tevékenységünk hajtóereje a dicsőítés. Törekvésünk - amint már korábban is

megvallottuk - arra irányul, hogy szolgálatunk megszólalása méltó módon dicsőítse Istent, egyben segítsen a híveknek is utat nyitni Hozzá. Szolgálatunkat ehhez igazítjuk a jövőben is.

Az újonnan tanult dalokat a vasárnapi záromisén már együtt énekeltük, és a jövőbe vetett hittel, lélekben megerősödve a következő évi tábor időpontjának kitűzésével köszöntünk el egymástól. Mert Krisztus legyőzte a halált, és arra hív, hogy Isten irgalmas szeretetének tanújaként hirdessük a feltámadás örömhírét.

„Szentlélek Isten! Kérünk Téged, hogy áldd meg zenei szolgálatunkat! Add, hogy jelenlétünkben minden megpendített húr, minden kiénekelt hang imádsággá váljon, és a Te nagyobb dicsőségedre legyen! Nagy Szent Gergely pápa, egyházi zene védőszentje, könyörögj érettünk! Ámen."

Molnár Arnold

KÉSZÜLT MAGYARORSZÁG KORMÁNYÁNAK TÁMOGATÁSÁVAL 2021.

Ha beleesnék, megfulladnék?

„A tanítványok a folyóparton ültek. Az egyik megkérdezte:

- Ha beleesnék, megfulladnék?

- Nem - mondta a Mester.

- Nem a beleeséstől fulladsz meg, hanem a bent maradástól."

(Anthony de Mello, jezsuita szerzetes)

Hajlamosak vagyunk arra, hogy eltunyuljunk a lelki életben; lassan, észrevétlenül önzővé váljunk, belefásuljunk a szeretetbe, kompromisszumokat kössünk a bűneinkkel, elnyomjuk Isten hangját bennünk.

Amikor aztán jönnek a megpróbáltatások, bajok, küzdelmek az életünkben, elbizonytalanodunk, nem találjuk a helyünket, a helyes irányt, nincs béke bennünk, összekuszálódnak a dolgaink.

Ilyenkor kell valami kapaszkodó, egy jel, ami kimozdít, felráz, felnyitja a szemünket, ami erőt ad, ami segít, hogy „ne fulladjunk meg".

Keressük azt a mindennapjainkban, ami megérint, ugyanis a megérintődés megmutatja a helyes irányt. Útba igazít. Segít ráeszmélni fontos dolgokra, amelyeket talán már elfelejtettünk. Ami megérint, az jel számunkra, az képes visszavezetni a forráshoz, Istenhez.

(Laudetur közösségtől)

Zarándoktábor

2021. július 16 – 22.

2020 után idén is hosszú útnak indultak az érsekvadkerti gyerekek és kísérőik. A hét során rengeteg élményben volt részünk, és sok szép helyre látogathattunk el. Az út alatt több időnk nyílt barátkozni, és megcsodálni a Börzsöny és a Cserhát gyönyörű tájait.

Az első napon Márianosztrára vezetett az utunk, igaz még autóval. Itt megtekintettük a Magyarok Nagyasszonya Bazilikát, aminek történetét egy pálos atya segítségével ismerhettük meg. Miután felfedeztük a szállást, kiosztásra kerültek az egyenpólók, zarándokfüzetek és jelvények is. Később együtt felkészültünk az útra lelkileg, és feldíszítettük a zarándokkeresztünket is.

A második napon (18,5 km), még mielőtt elindultunk, megkaptuk az áldást, amely végig kísért minket az úton. Ezután elindultunk aznapi úticélunk, Nógrád felé. Még hozzá kellett szokni a sok sétához, ezért jól kifáradtunk, mire odaértünk. Lepakoltunk, berendezkedtünk, és egy pár órával megérkezés után részt vettünk az esti misén is. Az éjszakát a Jó Pásztor apartmanházban töltöttük.

A harmadik napon (20,7 km) egy kiadós reggeli után indultunk útnak. A Horpács felé vezető út nagyon jól indult. Kisebb tévedésekkel, de mindig megtaláltuk a megfelelő utat. Közeledve Horpács felé a vihar is elért minket. Végül fáradtan és kicsit megázva megérkeztünk a horpácsi Európa Pihenő Központba, ahol egy kis dinnyével és innivalóval fogadtak minket.

Másnap reggel, azaz a negyedik napon (22,1 km), ismét leszakadt az ég. Amíg a vezetőink megbeszélték a nap menetét, addig mi énekeltünk, és a nővérek életéről, fogadalmairól beszélgettünk. Az eső kiszámíthatatlan volt, ezért a biztonságunk érdekében kisbuszra szálltunk. Egészen Csesztvéig vittek minket, de előtte még szeretett falunkban, Érsekvadkerten is megálltunk. Itthon mindenféle finomsággal vártak minket a Kolping házban. Csesztvétől utunk egy gyönyörű napraforgó réten vezetett keresztül Szügyig, a Római Katolikus Plébániára. Később a sekrestyés Marika néni segítségével jobban megismerhettük a templom múltját, és még frissen sült pampuskát is hozott nekünk.

Az ötödik napon (23,6 km) nekivágtunk a nehéz, Szécsény felé vezető utunknak. A nógrádmarcali játszótéren jól megpihentünk, és felköszöntöttük egyik kitartó vezetőnket, Ági nénit születésnap-

ja alkalmából. Ezután elolvastuk Szent Ferenc és a farkas legendáját, amiről a következő napokban is szó volt. Utunk utolsó szakaszában inkább elkerültük a hosszú, forgalmas és árnyékok nélküli műúton való zarándokolást, ezért az utolsó kilométereket busszal tettük meg. Miután megérkeztünk Szécsénybe, egy nagyon kedves ferences atya fogadott minket. Később részt vettünk egy misén is. Vacsora után Gergely atya körbevezetett minket a kolostorban, ahol betekintést nyerhettünk a nemrég restaurált sekrestyébe. Itt két ferences nővér és Gergely atya beszélt nekünk a kolostorról és magáról a rendről.

A hatodik napon (25,4 km) reggel két lelkes meglepetés vendégünk érkezett. Egyikük nem volt más, mint József atya, a mi szeretett papunk. Mondanom sem kell, hamar beilleszkedett közénk. A zarándoklat már a végéhez közeledett, ugyanis ma egész heti úticélunk, Mátraverebély-Szentkút felé vettük az irányt. A pihenőhelyeken új dalokat tanultunk József atya közreműködésével. Bár fáradtak voltunk, mindig meg tudott minket nevettetni. Szép lassan elértük a forrást. Itt mindenki felfrissült egy kicsit, és újult erővel vágtunk neki az utolsó kilométereknek. Mikor megpillantottuk Szentkutat, mindenki elégedetten és megkönnyebbülve nézett körbe. Megcsináltuk! Sikerült! Miután elfoglaltuk a szállásheylünket, elmentünk vacsorázni és a nap hátralevő részét beszélgetéssel töltöttük.

Végül elérkezett a hetedik, az utolsó nap is. Nem gondoltuk volna, hogy ilyen gyorsan el fog jönni. A reggeli szentmise után még szétnéztünk egy kicsit, bementünk a kegytárgyboltba, többen felmentek megnézni a remete barlangot is. Miután megtöltöttük a kulacsokat, a napot a zarándokkeresztség felvételével koronáztuk meg.

A hét alatt összekovácsolódtunk, együtt voltunk fáradtak, és együtt örültünk. Sajnáltuk, hogy el kellett válnunk egymástól, de reméljük jövőre újra találkozunk.

Köszönjük!

Bencsik Anna

Zárszóként szeretnénk megköszönni támogatóinknak az anyagi segítséget, hogy zarándoklatunkat támogatták: Marton Zsolt püspök atya, Máthé György plébános atya, Sipos László, Holman László, Litavszki Ottó és felesége, Nagy Gábor, Csernák-Farkas Andrea, Fábián Tamás. Isten áldja őket még sokáig erőben, egészségben!

Ági néni

Útravaló - Hegyi Camino III. rész

Az éjszakai bolyongás megpróbáltatásai után azt gondoltam, hogy végre nyugisabb nap következik. Tévedtem. Nem így történt. Dél körül hatalmas viharfelhők érkeztek. Egy csattanás és már ömlött is az eső. Egy tisztáson haladva 8-10 méterre láttam csak magam előtt. Amire a fákhoz értem, nem volt száraz felület rajtam. Mérges voltam. Sajnáltattam magam. Nem volt kedvem tovább menni. Beláttam, Isten végtelenül nagyobb, mint a mi erőnk. Ő működik akkor is, amikor minden kilátástalan. Behatároltságaim, kudarcaim és bizonytalanságaim Isten megnyilvánulási helyei a világban. Ahol határaimba ütközöm, valójában Istenbe ütközöm. Itt van az alap nem a kevesebb, hanem a több reménye.

Ahogy elmúlt a vihar tábortüzet készítve megszárítottam ruháimat, az erdő szélén alkalmas helyet kerestem sátram felállításához. A következő nap örömmel ébredtem. Gyönyörű idő volt. Reggeliztem és máris indultam a célom felé. Szépen haladtam. Bíztam benne, hogy behozom az eső okozta hátrányomat. Egy útelágazáshoz érve nem találtam jelzést. Döntenem kellett, merre menjek. Rossz döntést hoztam, és 7 km megtételét követően visszamentem a rossz döntésem helyszínére. Beláttam, hogy a kudarc új lehetőségek forrása lehet. Kudarcainkból gyakran többet tanulunk, mint a sikereinkből. Az esendőségeink miatt gyakran olyan kicsinek érezzük magunkat, mint egy kisgyermek. Ahogyan egy kis lurkó feltétel nélkül ráhagyatkozik a szüleire, ugyanúgy kell tennünk nekünk is a Mennyei Atya felé, aki figyel ránk, utánunk jön akkor is, ha eltévedünk, ha rossz úton járunk.

Zarándokutam tizedik napján csodálatos dolog történt velem. Kijutottam egy nagyobb tisztásra, ahol valami elképesztő élményben volt részem. Levettem a hátizsákom. Leültem a tisztáson, és csodáltam a gyönyörű kilátást: a fantasztikus zöld füvet, a hegyek ormait, a meredek sziklafalakat, a napsütést. Arra gondoltam, milyen szerencsés vagyok, hogy mindezt láthatom, és átélhetem ezt az élményt. Nem is jól mondtam: nem szerencsés vagyok, hanem áldott.

Amikor felismertem, mennyire áldott vagyok, egyúttal el is szégyelltem magam. Hányszor nem veszem észre Isten gondoskodását, hányszor nem értékelem azt, amim van. Hányszor nincs bennem elég hit. Pedig tudhatnám, hogy minden jónak, ami az életemben van, Isten az alkotója. Feltöltődve másnap folytattam utamat a csúcs felé. Most eltévedt, élelem hiányában civakodó két turistával hozott össze az élet. A közeli turistaházhoz vezettem őket. Itt töltöttük az éjszakánkat, majd mivel a pénzük is fogytán volt, munícióval ellátva őket elindultunk céljaink felé. Igazán boldoggá tett a szolgálat.

A 12. napon köves gerincen vitt az utam. Vigyázni kellett néhol, nehogy baleset érjen. Egy picit nem figyeltem oda, máris mintha ördögöt festettem volna az imént egy falra, megcsúsztam, és a mellettem lévő, 4-5 méter mélységű szakadékba estem. A szakadék alján megpróbáltam lábra állni, ám óriási fájdalom nyilallt a jobb bokámba. Láttam, hogy már dagadt is a lábam. Felállni sem bírtam. Bíztam benne, nincs törésem, de eszembe jutott, hogy a cél közelében itt a vége az utamnak. Kezemben volt a telefonom. Kezdtem bepötyögni a segélyhívó számát. Ám mégsem telefonáltam. Mintha valaki azt mondaná nekem: „Képes vagy rá, menj akkor is, ha fáj.” Egy óra múlva hallottam, hogy jönnek mögöttem az ösvényen. Ahogy odanéztem, szinte földbegyökerezett a lábam. Az a két fiatal ért utol, akiket a turistaszálláshoz kalauzoltam tegnap. Két farúdra ültettek, és vittek magukkal néhány kilométert. Elérték ezzel azt, hogy a pihentetett sérült lábammal a napi penzum utolsó 5 km-ét,már ha bicegve is, de saját lábamon tehettem meg.

Ezek után okom volt hálát adni Istennek, hogy adott kitartást, és olyan embereket, akikre támaszkodhattam.

Fotó:
Urbán Edit

Befejező rész következik.

Idősek világnapja

Szent atyánk, Ferenc pápa ettől az évtől kezdődően az idősek és nagyszülők világnapjaként jelölte meg Szent Anna és Joachim napját. Mi megelőztük a Szentatya ezen gondolatát, mondta prédikációjának bevezetőjében Gyuri atyánk, a temetőben lévő Szent Anna kápolnánál megtartott szabadtéri szentmisén. Megelőztük, hisz Palócföldön - így nálunk is - már hagyománya van annak, hogy a szentmise keretében családonként életúton elkísérő áldásban részesülnek a nagyszülőkkel jelen lévő unokák. Most az ima fontosságát kiemelve a Vadkerti Harangok is közzé teszi a Nagyszülők és Idősek világnapjára készült imát.

Köszönetet mondok neked, Uram, a Te jelenléted vigaszáért; még a magány idején is. Te vagy az én reményem és bizalmam, Te vagy kősziklám és váram ifjúkorom óta!

Köszönöm, hogy családot adtál számomra, és hogy hosszú élettel áldottál meg. Köszönöm Neked az örömök és a nehézségek pillanatait, az álmokat, amelyek már valóra váltak életemben, és azokat az álmokat, amelyek még előttem állnak. Köszönöm a megújult termékenységnek ezt az időszakát, amelyre Te meghívsz engem.

Növeld, Uram, hitemet, tégy engem békéd eszközévé, taníts meg arra, hogy átöleljem mindazokat, akik nálam jobban szenvednek. Add, hogy soha ne szűnjek meg álmodni, és meséljek csodáidról az új nemzedékeknek.

Védd és vezesd Ferenc pápát és az Egyházat, hogy az evangélium világossága eljusson a Föld végső határáig. Küldd el Szentlelkedet, Uram, hogy megújítsa a világot, hogy a világjárvány vihara lecsillapodjon, a szegények vigasztalásra leljenek, a háborúk véget érjenek.

Te légy támaszom az idős kor gyengeségében, és segíts, hogy teljes életet éljek minden egyes pillanatban, amelyet Te adsz nekem, abban a bizonyosságban, hogy minden nap velem vagy, egészen a világ végéig. Ámen.

Érsekvadkert 2021 július 24.

Lejegyezte: emjé
Fotó: Kristók J.

Egyházközségi hírek

Szeptember 3-án lesz a hónap elsőpénteke délelőtt a szokott rendben keressük fel otthonukban az idős-beteg Testvéreket a szentségekkel.

Szeptember hónap első vasárnapja az Érsekvadkerti Hősök Napja. A fél 10-kor kezdődő szentmisét hősi halottainkért ajánljuk fel.

Szeptember 5-12. között lesz Budapesten a Nemzetközi Eukarisztikus Kongresszus. A szeptember 5-ei nyitó szentmisére és a szeptember 12-ei záró szentmisére egyházközségünkből zarándoklatot szervezünk. Szeptember 5-én délelőtt itthon a szokott rendben lesznek a szentmisék. Budapestre a nyitó szentmisére az autóbusz délután fél 1-kor indul, a templom elöl.

Szeptember 12-én, Budapesten a Hősök terén 11 órától Ferenc pápa mutatja be az Eukarisztikus Kongresszus záró szentmiséjét.

Ezen a napon templomunkban reggel 7 órakor lesz szentmise!

Az autóbusz Budapestre a reggeli szentmise után indul.

A zarándoklat résztvevőit kérjük, hogy a nyitó és a záró szentmisére a személyi igazolványukat és az oltási igazolványukat szíveskedjenek magukkal hozni!

Szeptember 8-án, szerdán lesz a Szűzanya születésének Kisboldogasszonynak az ünnepe. Templomunkban ezen a napon reggel 7 órakor és este 7 órakor mutatunk be szentmisét.

Szeptember 11-étől kezdve az esti szentmisék 6 órakor fognak kezdődni.

A Kálvária búcsút az Eukarisztikus Kongresszusra történő zarándoklat miatt az idei évben szeptember 11-én, szombaton az esti szentmisével fogjuk megünnepelni. Este negyed 6-kor keresztutat végzünk a kálváriánál, majd 6 órakor lesz az ünnepi szentmise.

Az iskolás gyermekek tanévnyitó Veni Sancte szentmiséje szeptember 19-én a fél 10-es szentmisén lesz.

A Pusztaberki templom Szent Mihály búcsúját szeptember 29-én, szerdán délutáni szentmisével ünnepeljük.

Ez történt

Keresztelések:

22. Győri Gergő
(Győri Zoltán- Vidomusz Andrea)
23. Lakatos Renátó Matteó
(Lakatos Renátó – Rácz Virág)
24. Vidák Eliott Péter
(Vidák Kálmán – Rontó Regina)
25. Tóth Benett
(Tóth Rajmund – Pincze Tímea)
26. Szász Balázs
(Szász Viktor – Dósa Eszter)
27. Dósa Vince
(Dósa Márton- Madaczki Blanka)

Temetések:

36. Varga Csaba Jánosné
Balla Margit Éva (1950)
37. Kristóf István (1949)

Szentmiseszándékok

Szeptember

1. szerda -
2. csütörtök -
3. péntek - Hálából Lukács András atyáért és az Érsekvadkerten szolgált papokért
4. szombat - Drága testvérért, szülőkért, nagyszülőkért
- Bíróné Zöllei Erzsébet, édesapja Zöllei József
- Sípos Ferenc, unokái Ákos és Tamás, Sípos, Pataki család élő és elhunyt tagjai
- Szabó Ignácné Laczó Mária, Fábián Istvánné Laczó Ilona, édesanyjuk Erdős Rozália és elhunyt hozzátartozók
- Balogh Jánosné Pistyúr Emerencia, férje Balogh János, élő és elhunyt hozzátartozók
5. vasárnap -
6. hétfő -
7. kedd -
8. szerda -
9. csütörtök - Urbán Ignác, felesége Kaba Mária, Urbán és Kaba család halottai (Alapítványi)
10. péntek - Bartók László, szülei, apósa, anyósa, a család élő és elhunyt hozzátartozói
11. szombat - Pálinkás István, felesége Dósa Erzsébet, szüleik, testvéreik, Vigyinszki József, felesége, Varga Imre, felesége, élő és elhunyt hozzátartozók
- Fábián, Vitéz és Szabó család halottaiért és élő családtagokért
- Néder Géza atyáért
- Jakubecz János, felesége Szabó Erzsébet, lányuk Margit, férje Péter, szüleik és hozzátartozók
- Guba Sándorért, élő és elhunyt családtagokért
12. vasárnap - Jakubecz, Czinege és Varga család élő és elhunyt tagjaiért
13. hétfő -
14. kedd -
15. szerda - Szabó Ignác, felesége Záhorszki Margit, fiaik János, Ignác és József, menyeik Erzsébet, Mária, Margit, élő és elhunyt családtagok
16. csütörtök -
17. péntek -
18. szombat - ifj. Valkó János, édesapja, Valkó és Varga család élő és elhunyt tagjai
- Füleki István, lánya Ildikó, menye Klári, és a család halottai
19. vasárnap - Urbán István, testvére Erzsébet, édesapjuk, élő és elhunyt hozzátartozók
- Konopás István, felesége Nagy Ilona, szüleik, testvéreik, Vitéz István, felesége Erdős Mária és szüleik
20. hétfő -
21. kedd -
22. szerda -
23. csütörtök -
24. péntek -
25. szombat - Verebes Ignác, szülei, sógora, élő és elhunyt hozzátartozók
- Híves Mihály, két felesége, szüleik, három fiuk, két menyük és unokáik
- Gálik István, szülei, apósa, a család élő és elhunyt tagjai
- Kovács Ignác, testvére, szülei, apósa, anyósa, Kovács és Bozsonyik család élő és elhunyt tagjai
- Majer László, felesége Danázs Erzsébet, fiuk László, Majer és Danázs család élő és elhunyt hozzátartozói
26. vasárnap -
27. hétfő -
28. kedd -
29. szerda -
30. csütörtök -

Felajánló ima Magyarok Nagyasszonyához

Boldogságos Szűz Mária, Magyarok Nagyasszonya! Hozzád jöttünk, hogy oltalmadba ajánljuk magunkat. Első szent királyunk, István neked ajánlotta országunkat, és te Édesanyánk, Királynőnk és Pátrónánk vagy ezer év óta. Mindig szerettél, mindig védtél, oltalmaztál bennünket. Most is benned bízunk, amikor háborúskodások, békétlenségek, természeti katasztrófák vannak a világban, és a gonoszság pusztít mindenütt. Tudjuk, hogy bűneinkért bünteti a világot az Isten. Tiszta szívünket hoztuk hozzád, jóságos Nagyasszonyunk. Neked adjuk át újra magunkat. Engesztelj értünk, imádkozzál velünk te is Szent Fiadhoz, Jézus Krisztushoz, hogy az igazság győzzön, és újra ránk köszöntsön az áldott béke és biztonság érzése. Védd meg drága hazánkat a háborúktól és a belső viszálykodásoktól, a természeti csapásoktól és az emberi élet elleni vétkektől, oltalmazd magyar népedet. Segíts bennünket, hogy Isten parancsait megtartsuk, és így elnyerjük kegyelmi ajándékait, és teljes békében élhessünk. Édesanyánk, Magyarok nagyasszonya! Könyörögj érettünk, kik hozzád menekszünk! Ámen.

(K. É.)

Vadkerti Harangok
Az Érsekvadkerti Katolikus Egyházközség lapja
Szerkeszti az Érsekvadkerti Kolping Család Egyesület
Felelős kiadó: **Máthé György plébános**
Nyomtatás: Z-HORV Stúdió
Internet cím: https://www.ersekvadkert.vaciegyhazmegye.hu
email: emje52@gmail.com